

KRAJSKÝ ÚŘAD OLOMOUCKÉHO KRAJE

Odbor strategického rozvoje kraje

Jeremenkova 40a, 779 11 Olomouc

Č.j.: KUOK 34992/2018

Olomouc 11. dubna 2018

Sp.zn.: KÚOK/25224/2018/OSR/7099

Oprávněná úřední osoba pro vyřízení: Ing. Hana Kýrová

Oprávněná úřední osoba pro podepisování: Bc. Ing. Hana Mazurová

Počet listů: 4

Počet příloh: 0

Počet listů/svazků příloh: 0/0

ROZHODNUTÍ

doručované veřejnou vyhláškou

Krajský úřad Olomouckého kraje, Odbor strategického rozvoje kraje (dále jen Odbor SR KUOK), jako příslušný odvolací orgán podle ust. § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů, dále podle ust. § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád), přezkoumal, na podkladě odvolání společnosti Čepro, a.s., IČ 60193531, se sídlem Dělnická 213/12, 17004 Praha 7 (dále též jen odvolatelka), podaného dne 24. 1. 2018, rozhodnutí Městského úřadu Tovačov, Odboru výstavby, ŽP a dopravy (dále jen Stavební úřad MěÚ Tovačov), č.j. METO 1749/2017, sp.zn.: OV 28/2017, ze dne 8. 1. 2018. Tímto rozhodnutím Stavební úřad MěÚ Tovačov, podle ust. § 92 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů, účinného do 31. 12. 2017 (dále jen stavební zákon), na žádost společnosti ČEZ Distribuce, a.s., umístil stavbu podzemní elektrické přípojky nízkého napětí 0,4 kV napojenou kabelem AYKY 3x120+70 v délce 140 m, včetně přípojkové skříně, nazvanou „Tovačov, Zpěvák, p.č. 1243, NNv, NNk, na pozemcích parc. č. 1243, 88/1 a 86/3, v k. ú. Tovačov“.

Odbor SR KÚOK na základě zjištěných skutečností rozhodl takto:

rozhodnutí Stavebního úřadu MěÚ Tovačov, č.j. METO 1749/2017, sp.zn.: OV 28/2017, ze dne 8. 1. 2018, se podle ust. § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu

r u š í

a věc se vrací Stavebnímu úřadu MěÚ Tovačov k novému projednání.

Účastník řízení podle ust. § 27 odst. 1 správního řádu:

ČEZ Distribuce, a.s., IČ 24729035, Teplická 874/8, Děčín

O d ů v o d n ě n í

Podáním dne 9. 10. 2017 požádala společnost ČEZ Distribuce, a.s., v zastoupení společností Profiprojekt, s.r.o., Collo louky 126, Frýdek Místek, zastoupená Petrem Obdržálkem, jednatelem společnosti, o vydání územního souhlasu k umístění stavby

označené jako „Tovačov, Zpěvák, p. č. 1243, NNv, NNk, na pozemcích parc. č. 1243, 88/1 a 86/3, v k. ú. Tovačov“.

Stavební úřad MěÚ Tovačov usnesením ze dne 19. 10. 2017 rozhodl o provedení územního řízení, neboť nebyly splněny podmínky ust. § 96 odst. 3 stavebního zákona pro vydání územního souhlasu.

Usnesením ze dne 31. 10. 2017 pak Stavební úřad MěÚ Tovačov řízení přerušil do 30. 11. 2017, neboť shledal, že žádost není dostatečně vypovídající pro řádné posouzení v územním řízení.

Po doplnění podkladů pro rozhodnutí Stavební úřad MěÚ Tovačov oznámil zahájení územního řízení, a protože mu byly dostatečně známy okolnosti umísťované stavby, stanovil 15denní lhůtu k uplatnění námitek účastníků a stanovisek dotčených orgánů.

Námitku podala dne 4. 12. 2017 společnost Čepro, a.s., která uvedla, že souhlas se stavbou udělí až po uzavření smlouvy o smlouvě budoucí o zřízení věcného břemene, že žadatel na jejich výzvu k uzavření této smlouvy nereagoval. Dále doložila své vyjádření k záměru žadatelů ze dne 27. 1. 2017 ve smyslu, že souhlas s umístěním stavby elektropřípojky udělí až v případě, že bude uzavřena smlouva o smlouvě budoucí o zřízení věcného břemene a smlouva o právu provést stavbu, bude uhrazena jednorázová náhrada a náklady spojené se zřízením věcného břemene. Dále odvolatelka uvedla další podmínky, které pro posouzení záměru nebyly relevantní.

Opatřením ze dne 13. 12. 2017 Stavební úřad MěÚ Tovačov vyzval účastníky dle ust. § 36 odst. 3 správního řádu, aby se seznámili s podklady pro rozhodnutí.

Následně pod č.j. METO 1749/2017, sp.zn.: OV 28/2017, ze dne 8. 1. 2018, Stavební úřad MěÚ Tovačov umístil předmětnou stavbu podzemní elektrické přípojky v délce 140 m a přípojkové skříně na pozemcích parc. č. 1243, 88/1 a 86/3 v k. ú. Tovačov.

Podáním doručeným dne 24. 1. 2018 se proti vydanému rozhodnutí odvolala společnost Čepro, a.s., které odůvodnila tím, že byla umístěna stavba elektrického vedení, jejíž část je vedena přes jejich pozemek parc. č. 86/3 v k. ú. Tovačov, a to bez jejího souhlasu s tímto umístěním. Že stavebníka vyzvala k podpisu smlouvy o smlouvě budoucí o zřízení věcného břemene a smlouvy o právu provést stavbu na jejím pozemku, ale že stavebník nereagoval. Dále uvedla, že stavební úřad nesprávně aplikoval ust. § 2 a § 25 energetického zákona, což následně i podrobněji rozebírá a vznáší obavu, že stavebník zahájí práce na cizím pozemku bez jakéhokoli soukromoprávního oprávnění, a že domáhat se následně odpovídající smluvní úpravy nebo v krajním případě odstranění stavby bude pro ni, jako vlastníka dotčeného pozemku, obtížné.

Opatřením ze dne 2. 2. 2018 vyrozuměl Stavební úřad MěÚ Tovačov ostatní účastníky o podaném odvolání a vyzval je, aby se k němu ve stanovené lhůtě vyjádřili. Tohoto nebylo využito, a tak Stavební úřad MěÚ Tovačov v souladu s ust. § 88 odst. 1 správního řádu následně předal spis dne 20. 2. 2018 Odboru SR KÚOK k přezkoumání a rozhodnutí.

Přezkoumávání napadeného rozhodnutí v odvolacím řízení je upraveno ust. § 81 a následujícími správního řádu, pokud zvláštní zákon nestanoví jiný postup. Pokud správní orgán, který napadené rozhodnutí vydal, toto sám nezruší nebo nezmění, předá spis k přezkoumání napadeného rozhodnutí odvolacímu správnímu orgánu, kterým je nejbližší nadřízený správní orgán. Z ust. § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů, vyplývá, že v případě

rozhodnutí orgánu obce je odvolacím správním orgánem příslušný krajský úřad, pokud zákon nestanoví jinak.

Odvolací orgán přezkoumá soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které mu předcházelo, s právními předpisy s projednávanou věcí souvisejícími. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumá jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží. Přitom je odvolací správní orgán oprávněn věc posuzovat samostatně, jak po stránce právní, tak i po stránce skutkové, přičemž je povinen zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Nemůže se tedy omezovat pouze na to, co tvrdí účastníci řízení a rovněž není závislý na zjištění a hodnocení správního orgánu prvního stupně.

Jestliže odvolací správní orgán dospěje k závěru, že napadené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy, nebo že je nesprávné, napadené rozhodnutí nebo jeho část zruší a řízení zastaví, nebo přezkoumávané rozhodnutí nebo jeho část zruší a věc vrátí k novému projednání a rozhodnutí, nebo též zmiňované rozhodnutí nebo jeho část změnil. Jestliže odvolací orgán změnil nebo zruší napadené rozhodnutí jen zčásti, ve zbytku je potvrdí. Neshledá-li odvolací orgán v přezkoumávaném rozhodnutí a ani v řízení, které mu předcházelo, nedostatky takové povahy, že by rozhodnutí bylo nutné považovat za nezákonné nebo nesprávné, odvolání zamítne a napadené rozhodnutí potvrdí.

Odvolací orgán se po obeznámení se spisem nejprve zabýval otázkou, zda jsou splněny formální podmínky umožňující napadené rozhodnutí na základě podaného odvolání přezkoumat, tedy zda je podané odvolání včasné a zda bylo podáno účastníkem řízení.

Rozhodnutí bylo odvolatelce společnosti Čepro, a.s., doručeno prostřednictvím datové schránky dne 10. 1. 2018. Následující den jí počala běžet 15denní lhůta na odvolání, jejíž poslední den připadl na čtvrtek 25. 1. 2018. Vzhledem k tomu, že odvolatelka podala své odvolání dne 24. 1. 2018, lze považovat její odvolání za včasné. Postavení účastníka řízení odvolatelce svědčilo z titulu vlastnictví pozemku dotčeného stavbou dle ust. § 85 odst. 2 písm. a) stavebního zákona.

Odbor SR KÚOK následně přezkoumal odvoláním napadené rozhodnutí dle ust. § 89 odst. 2 správního řádu a ze správního spisu orgánu I. stupně zjistil níže uvedené skutečnosti, které považuje pro posouzení věci za rozhodné.

Územní řízení bylo provedeno na základě usnesení, vydaného dle ust. § 96 odst. 5 stavebního zákona, protože stavebník ve smyslu ust. § 96 odst. 3 písm. a) stavebního zákona (s odkazem na ust. § 86 odst. 3 stavebního zákona), neprokázal vlastnické právo, nedoložil smlouvu nebo doklad o právu provést stavbu na pozemcích jiných vlastníků. Nebyly takto dány podmínky pro vydání územního souhlasu, o který původně stavebník požádal. Předložená žádost byla doplněná o nezbytné podklady pro provedení územního řízení, obsahovala identifikaci vlastníků pozemků, dotčených stavebním záměrem. Žádost stavebníka Stavební úřad MěÚ Tovačov posoudil a řízení provedl v souladu s ust. § 84 až 90 stavebního zákona a rozhodnutí vydal dle ust. § 92 stavebního zákona. Stavební úřad rovněž zcela dostatečně vymezil účastníky řízení, ovšem zde je nezbytné uvést, že stavební úřad nejednal se všemi účastníky řízení, neboť vlastníku sousední nemovitosti parc. č. 88/15 a 86/4 v k. ú. Tovačov, Františku Mezuliáníkovi žádnou z písemností řízení nedoručil a tudíž s ním ani nejednal, jak je odůvodněno v další části tohoto rozhodnutí. Všichni účastníci řízení nebyli řádně

vyrozumívání o všech procesních úkonech a nebyla jim dána možnost uplatnit svá procesní práva v řízení. Z tohoto důvodu pak bylo nezbytné napadené rozhodnutí Stavebního úřadu MěÚ Tovačov zrušit a věc mu vrátit k novému projednání.

Vlastní územní rozhodnutí č.j. METO 1749/2017, sp.zn.: OV 28/2017, ze dne 8. 1. 2018, zcela dostatečně popisuje umístění navrhované stavby, včetně vymezení pozemků dotčených stavebním záměrem, a podmínky pro její umístění a následné provedení. Rovněž Stavební úřad MěÚ Tovačov, byť značně lakonicky vzhledem k charakteru stavby, posoudil soulad navrhovaného záměru s Územním plánem Tovačov. Tuto skutečnost odvolací orgán ověřil, načež shledal, že stavba podzemní elektro přípojky nízkého napětí 0,4 kV v délce 140 m se z části nachází v ploše DS – dopravní plochy silniční a SO – plochy smíšeného území obytného, v nichž jsou uvedené stavby technické infrastruktury přípustné. Rovněž odvolací orgán ověřil, že relevantní dotčené orgány, správci či vlastníci technické infrastruktury se k záměru vyjádřili.

K námitce společnosti Čepro, a.s., kterou tato uplatnila jak do územního řízení, tak i následně do odvolání, že stavebník, byť k tomu byl odvolatelkou před vydáním rozhodnutí ve věci vyzván, neuzavřel s ní smlouvu o smlouvě budoucí o zřízení věcného břemene ani smlouvu o právu provést stavbu, a proto odvolatelka do uzavření těchto smluv nesouhlasí s umístěním stavby na jejím pozemku parc. č. 86/3 v k. ú. Tovačov, odvolací orgán uvádí následující. Odvolací orgán se zcela ztotožňuje s právním názorem Stavebního úřadu MěÚ Tovačov k dané námitce, vysloveným v napadeném rozhodnutí.

Odvolací orgán pro doplnění prezentovaného právního názoru využil právní názor nejvyššího správního soudu, vyslovený v jeho rozsudku č. 6 As 231/2016 – 40 (viz www.nssoud.cz): *[19] Nejvyšší správní soud taktéž nesdílí právní názor žalobce, že vyvlastňovací řízení dle zákona o vyvlastnění musí předcházet územnímu řízení. Ve skutečnosti je tomu právě naopak, stavební zákon i ostatní právní předpisy předpokládají, že v případě staveb, pro které lze vyvlastnit, se nejprve rozhoduje o jejich umístění v územním řízení. Teprve poté (pokud k žádosti o územní rozhodnutí nebyl předložen souhlas vlastníka pozemku) je možné vést řízení vyvlastňovací, jehož předmětem je úplné posouzení podmínek pro vyvlastnění dle § 3 – 5 zákona o vyvlastnění (pozn. zákona č. 184/2006 Sb., o odnětí nebo omezení vlastnického práva k pozemku nebo ke stavbě, (zákon o vyvlastnění). Tyto závěry jsou podpořeny i výslovným zněním dotčených právních předpisů. Dle § 86 odst. 3 stavebního zákona ve vztahu k žádosti o územní rozhodnutí platí, že jestliže žadatel nemá vlastnické právo, smlouvu nebo doklad o právu provést stavbu nebo opatření k pozemku nebo stavbě, předloží souhlas jejich vlastníka; to neplatí, lze-li pozemek nebo stavbu vyvlastnit. Pokud by mělo být o vyvlastnění rozhodnuto již před vydáním územního rozhodnutí, nedávalo by žádný smysl v územním řízení posuzovat, zda lze pozemek nebo stavbu vyvlastnit. Zákon by jednoduše uložil žadateli povinnost předložit v územním řízení předchozí rozhodnutí o vyvlastnění. Takto je ostatně koncipován § 18 odst. 3 písm. b) zákona o vyvlastnění, podle něhož je k žádosti o vyvlastnění třeba připojit územní rozhodnutí, vyžaduje-li jeho vydání pro daný účel vyvlastnění zvláštní právní předpis a není-li stavební úřad, který je vydal, současně vyvlastňovacím úřadem. V okamžiku podání žádosti o vyvlastnění tudíž musí žadatel disponovat pravomocným územním rozhodnutím. Pravomocné územní rozhodnutí tak představuje předpoklad pro následné zahájení vyvlastňovacího řízení, což potvrdil ve své judikatuře i Nejvyšší správní soud (z aktuálních rozhodnutí např. v rozsudku ze dne 26. 7. 2016, č. j. 2 As 21/2016 – 83, nebo ze dne 2. 3. 2017, č. j. 10 As 294/2016*

– 29). Ani argumentace vznesená žalobcem nemůže na těchto závěrech nic změnit. Co se týče složitosti řízení (územní oproti vyvlastňovacímu), nelze obecně stanovit, které z nich bude složitější. To bude záležet na okolnostech konkrétního případu. Obecně však lze poznamenat, že ve vztahu k ochraně ústavně zaručeného vlastnického práva vlastníka dotčeného pozemku se jeví vhodnějším takové řešení, při němž je nejprve rozhodováno v řízení, které do tohoto vlastnického práva zasahuje mírnějším způsobem. Takovým řízením je nepochybně řízení územní. Teprve poté, až je postaveno najisto, že stavbu lze v předpokládané podobě na konkrétních pozemcích z hlediska zájmů chráněných stavebními předpisy umístit, je na místě přistoupit k vyvlastnění (resp. zřízení věcného břemene), které je citelnějším zásahem do vlastnického práva vlastníka pozemku. Pravomocné rozhodnutí o umístění stavby tak stanoví, které pozemky a v jakém rozsahu, nedojde-li k dohodě s vlastníkem, mohou být předmětem následného řízení o vyvlastnění. Žalobce se mylí i v názoru, že stavbu lze provést již na základě územního rozhodnutí bez odpovídajícího práva k pozemku, na němž má být provedena (k tomu viz níže).

[25] Podle § 3 odst. 2 energetického zákona (pozn. zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), přenos elektřiny, přeprava plynu, distribuce elektřiny a distribuce plynu, uskladňování plynu, výroba a rozvod tepelné energie se uskutečňují ve veřejném zájmu. Pro provádění stavby sloužící k vyvedení výkonu z výroby elektřiny zřizované a provozované ve veřejném zájmu nebo stavby, která je součástí přenosové soustavy, přepravní soustavy, distribuční soustavy, zásobníku plynu, rozvodného tepelného zařízení nebo zdroje tepelné energie připojeného k rozvodnému tepelnému zařízení, lze vlastnické právo ke stavbě, pozemku a zařízení vyvlastnit podle zákona o vyvlastnění.

[28] Podle § 25 odst. 3 písm. e) energetického zákona provozovatel distribuční soustavy má právo v souladu se zvláštním právním předpisem zřizovat a provozovat na cizích nemovitostech zařízení distribuční soustavy, přetínat tyto nemovitosti vodiči a umísťovat v nich vedení. Uvedené ustanovení zakotvuje právo provozovatele distribuční soustavy zřizovat a provozovat na cizích nemovitostech zařízení distribuční soustavy za podmínek stanovených zvláštním zákonem. Tímto zvláštním zákonem je stavební zákon, provozovatel distribuční soustavy musí pro realizaci citovaného oprávnění nejprve splnit podmínky stavebního zákona, tedy zejména dosáhnout vydání územního rozhodnutí či stavebního povolení (je-li jich dle stavebního zákona třeba). Jedná se však toliko o veřejnoprávní podmínky, které musí provozovatel distribuční soustavy pro realizaci požadovaného záměru splnit.

[29] K tomu, aby provozovatel distribuční soustavy získal právo zřídit na cizí nemovitosti zařízení distribuční soustavy nebo ji např. přetnul vodičem, nepostačuje samotný energetický zákon a rozhodnutí provozovatele distribuční soustavy, ale je třeba získat příslušný soukromoprávní titul (srov. též Eichlerová, K. Energetický zákon: komentář. Praha: Wolters Kluwer, 2016). Tím bude typicky smlouva s vlastníkem pozemku nebo rozhodnutí o omezení vlastnického práva dle zákona o vyvlastnění. Tomu odpovídá znění § 25 odst. 4 energetického zákona, podle něhož provozovatel distribuční soustavy je povinen zřídit věcné břemeno umožňující využití cizí nemovitosti nebo její části pro účely uvedené v odstavci 3 písm. e), a to smluvně s vlastníkem nemovitosti; v případě, že vlastník není znám nebo určen nebo proto, že je prokazatelně nedosažitelný nebo nečinný nebo nedošlo k dohodě s ním a jsou-li dány podmínky pro omezení vlastnického práva k pozemku nebo ke stavbě podle zvláštního právního předpisu, vydá příslušný vyvlastňovací úřad na návrh příslušného provozovatele distribuční soustavy rozhodnutí o zřízení věcného břemene

umožňujícího využití této nemovitosti nebo její části. Energetický zákon upřednostňuje dohodu provozovatele distribuční soustavy a vlastníka dotčené nemovitosti. Teprve pokud není dosažení dohody z objektivních příčin možné, může provozovatel distribuční soustavy přistoupit k podání návrhu na zřízení věcného břemene u příslušného vyvlastňovacího úřadu. Vyvlastňovací úřad v takto zahájeném řízení zkoumá, zda jsou splněny podmínky pro omezení vlastnického práva k pozemku nebo ke stavbě dle zákona o vyvlastnění.

[30] Z výše uvedeného vyplývá, že stavební úřad v územním řízení zkoumá základní podmínky pro možnost vyvlastnění, tedy zda je pro konkrétní navrhovanou stavbu dán stavebním zákonem nebo jiným zvláštním zákonem vyvlastňovací titul v tom smyslu, že pro daný účel zákon připouští možnost pozemek i vyvlastnit, resp. možnost zřízení věcného břemene rozhodnutím vydaným v řízení o vyvlastnění pro případ, že nelze téhož dosáhnout smlouvou s vlastníkem pozemku. V projednávané věci je tedy rozhodující, zda se v posuzovaném případě jedná o stavbu distribuční soustavy ve smyslu energetického zákona. Zkoumat konkrétní podmínky pro omezení vlastnického práva k pozemku dle § 3 – 5 zákona o vyvlastnění nepřísluší stavebnímu úřadu v územním řízení, ale vyvlastňovacímu úřadu v následném řízení vedeném dle zákona o vyvlastnění.

[31] K provedení stavby na cizím pozemku je třeba současně disponovat pravomocným územním rozhodnutím (popř. i stavebním povolením, je-li třeba dle stavebního zákona) a soukromoprávním titulem (jímž může být dohoda o zřízení věcného břemene nebo rozhodnutí o omezení vlastnického práva). V případě absence soukromoprávního titulu nelze stavbu provést, jelikož by se jednalo o stavbu neoprávněnou. Vlastník pozemku by se mohl domáhat odstranění takové stavby prostředky soukromého práva (včetně případného návrhu na vydání předběžného opatření, kterým by bylo stavebníkovi uloženo nepokračovat v realizaci stavby) a popř. i náhrady škody. Chybný je tak i předpoklad krajského soudu, že po nabytí právní moci rozhodnutí o umístění stavby lze stavbu fakticky provést bez sankce či výslovného zákonného zákazu. Skutečnost, že veřejnoprávní předpis (stavební zákon ani energetický zákon) nesankcionuje porušení povinnosti zřídit věcné břemeno zakotvené v § 25 odst. 4 energetického zákona, neznamená, že je zákonem dovoleno stavbu provést, aniž by došlo ke splnění uvedené povinnosti. Obsahuje-li zákon výslovný příkaz, a contrario zakazuje jednat jinak. Nesplnění zákonné povinnosti zřídit věcné břemeno v daném případě toliko nenese s sebou důsledky ve veřejnoprávní sféře, protože má dopad do vztahu soukromého práva.

Dle ust. § 2 odst. 2 písm. a) bodu 1 energetického zákona je přípojka ve vlastnictví provozovatele distribuční soustavy součástí distribuční soustavy. Proto rozhodnutí o umístění stavby podzemní elektrické přípojky v délce 140 m a přípojkové skříně na pozemcích parc. č. 1243, 88/1 a 86/3 v k. ú. Tovačov, označené jako „Tovačov, Zpěvák, p. č. 1243, NNv, NNk, na pozemcích parc. č. 1243, 88/1 a 86/3, v k. ú. Tovačov“, jako stavby budované ve veřejném zájmu, mohlo být vydáno i bez práva stavebníka k pozemku, na němž má být část stavby provedena. Toto právo však bude muset stavebník zajistit před vlastní realizací stavebního záměru. Odvolatelčina námitka, tedy obava, že stavebník započne se stavbou na cizím (jejím) pozemku bez jakéhokoli soukromoprávního oprávnění je z pohledu stavebního zákona nedůvodná. Získání takového práva je, jak sama odvolatelka uvedla, soukromoprávním úkonem, nemajícím na rozhodování podle stavebního zákona žádný vliv.

Jak již bylo výše uvedeno, pochybení, pro které bylo napadené rozhodnutí Stavebního úřadu MěÚ Tovačov č.j. METO 1749/2017, sp.zn.: OV 28/2017, ze dne 8. 1. 2018

zrušeno, odvolací orgán shledal ve skutečnosti, že v průběhu celého řízení nebylo jednáno s vlastníkem sousední nemovitosti parc. č. 88/15 a 86/4 v k. ú. Tovačov. Ze správního spisu je zřejmé, že se veškeré písemnosti, adresované Františku Mezuliáníkovi (jakožto vlastníku sousední nemovitosti dle katastru nemovitostí), vracely z důvodu, že adresát byl na uvedené adrese Jiráskova 118 v Tovačově neznámý. Z výpisu z katastru nemovitostí je zřejmé, že tento účastník zemřel v roce 1980, přičemž je stále veden jako vlastník dotčených pozemků.

Stavební úřad MěÚ Tovačov měl takto neznámému vlastníku pozemků parc. č. 88/15 a 86/4 v k. ú. Tovačov doručovat v souladu s ust. § 25 odst. 1 správního řádu (osobám neznámého pobytu nebo sídla a osobám, jimž se prokazatelně nedaří doručovat, jakož i osobám, které nejsou známy, a v dalších případech, které stanoví zákon, se doručuje veřejnou vyhláškou), veřejnou vyhláškou. Případně mohl jednat jako s účastníky řízení s osobami, které by spadaly do okruhu dědiců po zemřelém Františku Mezuliáníkovi, pokud by stavebnímu úřadu byly známy.

Na základě výše uvedeného dospěl Odbor SR KÚOK k závěru, že v řízení, vedeném pod sp.zn.: OV 28/2017 nebylo jako s účastníkem řízení jednáno s vlastníkem sousední nemovitosti parc. č. 88/15 a 86/4 v k. ú. Tovačov, čímž byl tento krácen na svých procesních právech, a proto bylo výše citované rozhodnutí Stavebního úřadu MěÚ Tovačov č.j. METO 1749/2017, sp.zn.: OV 28/2017, ze dne 8. 1. 2018, zrušeno a věc byla stavebnímu úřadu vrácena k novému projednání.

Poučení účastníků

Proti rozhodnutí odvolacího správního orgánu se podle ust. § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat. Rozhodnutí odvolacího správního orgánu je v právní moci, jestliže bylo oznámeno všem odvolatelům a účastníkům uvedeným v § 27 odst. 1 správního řádu.

Účastníci řízení, kterým se doručuje do vlastních rukou:

1. Profiprojekt, s.r.o., Collo louky 126, 73802 Frýdek – Místek, zastupující ČEZ Distribuce, a.s., teplická 874/8, Děčín
2. Čepro, a.s., Dělnická 213/12, 17000 Praha 7
3. Město Tovačov, Náměstí 12, 75101 Tovačov
4. Zpěvák Radomír, sadová 441, 75101 Tovačov
5. Zpěvák Zdeněk, Olomoucká 294, 75101 Tovačov
6. Rybářství Přerov, a.s., Gen. Štefánika 1149/5, 75002 Přerov
7. Kocián Vlastimil, Jiráskova 222, 75101 Tovačov
8. Kociánová Ivana, Jiráskova 222, 75101 Tovačov
9. Mlčoch Miroslav, Široká 398, 75101 Tovačov
10. Mlčochová Věra, Široká 398, 75101 Tovačov
11. Nemravová Alena, Sadová 573, 75101 Tovačov
12. Majtnerová Ivana, Prostějovská 365, 75101 Tovačov
13. Jurníčková Danuše, Srbská 261/3, 70030 Ostrava
14. Státní pozemkový úřad, Husinecká 1024/11, 13000 Praha
15. GridServices, s.r.o., Plynárenská 499/1, Komárov, 60200 Brno
16. VaK Přerov, a.s., Šířava 483, 75002 Přerov

Účastníku řízení Františku Mazuliáníkovi se dle ust. § 25 odst. 1 správního řádu toto rozhodnutí doručuje veřejnou vyhláškou. Doručení bude provedeno vyvěšením rozhodnutí na úřední desce Krajského úřadu Olomouckého kraje a úřední desce Městského úřadu Tovačov. Zveřejňuje-li se písemnost na více úředních deskách, považuje se za den vyvěšení den, ve kterém byla písemnost vyvěšena na úřední desce Krajského úřadu Olomouckého kraje. Patnáctý den po vyvěšení se rozhodnutí považuje za doručené.

Toto rozhodnutí se též zveřejňuje způsobem umožňující dálkový přístup na elektronické úřední desce na webových stránkách Olomouckého kraje <http://www.kr-olomoucky.cz> a Městského úřadu Tovačov <http://www.tovacov.cz/>.

Bc. Ing. Hana Mazurová
vedoucí oddělení stavebního řádu
Odboru SR KÚOK

Otisk úředního razítka.

Dále obdrží na vědomí:

- 17. Městský úřad Tovačov, Náměstí 12, 75101 Tovačov – úřední deska
- 18. Městský úřad Tovačov, Odbor výstavby, ŽP a dopravy, Náměstí 12, 75101 Tovačov
- 19. Magistrát města Přerova, Odbor stavebního úřadu a ŽP, Bratrská 34, 75011 Přerov
- 20. ad/a – 330 – V/5

Rozhodnutí musí být vyvěšeno po dobu 15 dnů ode dne vyvěšení.

Vyvěšeno dne:.....

Sejmuto dne: